

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 41

- 41,1 ויהי מקץ שנתיים ימים; ופרעה חלם, והנה עמד על-היאר.
- 41,2 והנה מן-היאר, עלת שבע פרות, יפות מראה, ובריאות בשר; ותרעינה, באחו.
- 41,3 והנה שבע פרות אחרות, עלות אחריון מן-היאר, כעות מראה, ודקות בשר; ותעמדנה אצל הפרות, על-שפת היאר.
- 41,4 ותאכלנה הפרות, כעות המראה ודקות הבשר, את שבע הפרות, יפת המראה והבריאות; וייקץ, פרעה.
- 41,5 וישן, ויחלם שנית; והנה שבע שבלים, עלות בקנה אחד--בריאות וטבות.
- 41,6 והנה שבע שבלים, דקות ושדופות קדים--צמחות, אחריון.
- 41,7 ותבלענה, השבלים הדקות, את שבע השבלים, הבריאות והמלאות; וייקץ פרעה, והנה חלום.
- 41,8 ויהי בבקר, ותפעם רוחו, וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים, ואת-כל-חכמיה; ויספר פרעה להם את-חלמו, ואין-פותר אותם לפרעה.
- 41,9 וידבר שר המשקים, את-פרעה לאמר: את-חטאי, אני מזכיר היום.
- 41,10 פרעה, קצף על-עבדיו; ויתן אתי במשמר, בית שר הטבחים--אתי, ואת שר האפים.
- 41,11 ונחלמה חלום בלילה אחד, אני והוא: איש כפתרון חלמו, חלמו.
- 41,12 ואשם אתנו בער עברי, עבד לשר הטבחים, וגספר-לו, ויפתר-לנו את-חלמתינו: איש כחלמו, פתר.
- 41,13 ויהי באשר פתר-לנו, כן היה: אתי השיב על-כני, ואתו תלה.
- 41,14 וישלח פרעה ויקרא את-יוסף, ויריצהו מן-הבור; ויגלח ויחלף שמלתיו, ויבא אל-פרעה.
- 41,15 ויאמר פרעה, אל-יוסף, חלום חלמתי, ופתר אין אתו; ואני, שמעתי עליך לאמר, תשמע חלום, לפתר אתו.
- 41,16 ויען יוסף את-פרעה לאמר, בלעדי: אלהים, יענה את-שלוש פרעה.
- 41,17 וידבר פרעה, אל-יוסף: בחלמי, הגני עמד על-שפת היאר.
- 41,18 והנה מן-היאר, עלת שבע פרות, בריאות בשר, ויפת תאר; ותרעינה, באחו.
- 41,19 והנה שבע-פרות אחרות, עלות אחריון, דלות וכעות תאר מאד, ורקות בשר: לא-ראיתי כהנה בכל-ארך מצרים, לרע.
- 41,20 ותאכלנה, הפרות, הרקות, והרעות--את שבע הפרות הראשנות, הבריאות.
- 41,21 ותבאנה אל-קרובה, ולא נודע כי-באו אל-קרובה, ומראיון רע, באשר בתחלה; ואיקץ.
- 41,22 וארא, בחלמי; והנה שבע שבלים, עלת בקנה אחד--מלאות וטבות.
- 41,23 והנה שבע שבלים, צנמות דקות שדפות קדים--צמחות, אחריהם.
- 41,24 ותבלען השבלים הדקות, את שבע השבלים הטבות; ואמר, אל-החרטמים, ואין מגיד, לי.
- 41,25 ויאמר יוסף אל-פרעה, חלום פרעה אחד הוא: את אשר האלהים עשה, הגיד לפרעה.
- 41,26 שבע פרות הטבות, שבע שנים הנה, ושבע השבלים הטבות, שבע שנים הנה: חלום, אחד הוא.
- 41,27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריון, שבע שנים הנה, ושבע השבלים הרקות, שדפות הקדים--יהיו, שבע שני רעב.
- 41,28 הוא הדבר, אשר דברתי אל-פרעה: אשר האלהים עשה, הראה את-פרעה.
- 41,29 הנה שבע שנים, באות--שבע גדול, בכל-ארך מצרים.
- 41,30 וקמו שבע שני רעב, אחריון, ונשכח כל-השבע, בארך מצרים; וכלה הרעב, את-הארץ.
- 41,31 ולא-נודע השבע בארץ, מפני הרעב ההוא אחריון: כי-כבד הוא, מאד.
- 41,32 ועל השנות החלום אל-פרעה, פעמים--כי-נכון הדבר מעם האלהים, וממהר האלהים לעשותו.

- 41,33 ועמה ירא פרעה, איש גבון וחקם; וישיתוהו, על-אֶרֶץ מצרים.
- 41,34 יַעֲשֶׂה פֶרְעָה, וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאָרֶץ; וַחֲמַשׁ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשָּׁבַע.
- 41,35 וַיִּקְבְּצוּ, אֶת-כָּל-אֶחָד הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת, הַבָּאֹת, הָאֵלֶּה; וַיִּצְבְּרוּ-בָר תַּחַת-יַד פֶּרְעָה, אֶחָד בְּעָרִים--וַשְׁמֵרוּ.
- 41,36 וְהָיָה הָאֶחָד לְפִקְדוֹן, לְאֶרֶץ, לְשִׁבְעַת שָׁנֵי הַרָעָב, אֲשֶׁר תֵּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְלֹא-תִזְכַּר הָאָרֶץ, בְּרָעָב.
- 41,37 וַיִּיטֹב הַדָּבָר, בְּעֵינֵי פֶרְעָה, וּבְעֵינֵי, כָּל-עַבְדָּיו.
- 41,38 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה, אֶל-עַבְדָּיו: הַנְּמַצָּא כְּזֶה--אִישׁ, אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ.
- 41,39 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף, אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת-כָּל-זֹאת, אִין-גְּבוּן וְחָכָם, כְּמוֹךְ.
- 41,40 אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי, וְעַל-פִּיךָ יִשְׁקוּ כָל-עַמִּי; רַק הַכֶּסֶף, אֶגְדֹּל מִמֶּךָ.
- 41,41 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה, אֶל-יוֹסֵף: רְאֵה נִתְתִּי אֵתְךָ, עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,42 וַיֹּסֶר פֶּרְעָה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל-יָדוֹ, וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף; וַיַּלְבֵּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ, וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צְוָאוֹ.
- 41,43 וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ, בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ; וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו, אַבְרָם; וַנִּתּוֹן אוֹתוֹ, עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,44 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף, אֲנִי פֶרְעָה; וּבִלְעָדֶיךָ, לֹא-אֶרְיֵם אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רַגְלוֹ--בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,45 וַיִּקְרָא פֶּרְעָה שֵׁם-יוֹסֵף, צְפֹנֵת פַּעֲנַח, וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-אֶסְנַת בַּת-פּוֹטִי פֶרַע כֶּהֵן אֹן, לְאִשָּׁה; וַיֵּצֵא יוֹסֵף, עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,46 וַיֹּסֶף, בְּן-שָׁלֹשִׁים שָׁנָה, בְּעַמּוּדוֹ, לְפָנֵי פֶרְעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם; וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלְּפָנֵי פֶרְעָה, וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,47 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ, בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשָּׁבַע--לְקַמְצִים.
- 41,48 וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֶחָד שְׁבַע שָׁנִים, אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיִּתֵּן-אֶחָד, בְּעָרִים: אֶחָד שְׂדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סָבִיבָתֶיהָ, וַתֵּן בְּתוֹכָהּ.
- 41,49 וַיַּעֲבֹר יוֹסֵף בָּר כַּחֲלוֹל הַיּוֹם, הַרְבֵּה מְאֹד--עַד כִּי-חִדַּל לְסַפֵּר, כִּי-אִין מִסְפָּר.
- 41,50 וַלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים, בְּטָרָם תְּבוֹא שְׁנַת הַרָעָב, אֲשֶׁר יִלְדֶה-לוֹ אֶסְנַת, בַּת-פּוֹטִי פֶרַע כֶּהֵן אֹן.
- 41,51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר, מְנַשֶּׁה: כִּי-בִשְׁנֵי אֱלֹהִים אֶת-כָּל-עַמְלִי, וְאֵת כָּל-בֵּית אָבִי.
- 41,52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי, קָרָא אֶפְרַיִם: כִּי-הִפְרִנִי אֱלֹהִים, בְּאֶרֶץ עֲגִי.
- 41,53 וַתִּחַלְּצֵנָה, שְׁבַע שָׁנֵי הַשָּׁבַע, אֲשֶׁר הָיָה, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,54 וַתִּחַלְּצֵנָה שְׁבַע שָׁנֵי הַרָעָב, לְבוֹא, בְּאֲשֶׁר, אָמַר יוֹסֵף; וַיְהִי רָעָב בְּכָל-הָאֲרָצוֹת, וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לַחֵם.
- 41,55 וַתִּרְעַב כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-פֶּרְעָה לֵלְחֵם; וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה לְכָל-מִצְרַיִם לְכוּ אֶל-יוֹסֵף, אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ.
- 41,56 וְהִרְעַב הָיָה, עַל כָּל-פְּנֵי הָאָרֶץ; וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם, וַיִּתְחַק הַרָעָב, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 41,57 וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה, לְשֹׁבֵר אֶל-יוֹסֵף: כִּי-חִזַּק הַרָעָב, בְּכָל-הָאָרֶץ.